שבוע בין החגים

אני שם בעבודה

ברזת כללי־בטיחות בעבודה
שבוע הבטיחות — כדאי לחקות!

פתאום שמתי לב שכבר כמעט חודשיים מנחם בגין אינו מאושפז. מזה אנחנו יכולים להבין שראש־הממשלה לשעבר אינו מרגיש מצויין, מצב רוחו אינו טוב וגופו אינו חזק.

אשפוז את מנחם בגין — הרגיעו את העם:

★ ★ ★

בני מישפחתי אומרים לי כבר כמה שבועות שאני ממש לא־נורמאלית, מפני שאני מפסידה את תוכנית־הטלוויזיה השבועית השיאים של גיוס המשוררת אצלנו בימי רביעי אחרי הצהריים. אז התיישבתי מול המסך ביום ובשעה המדוייקים.

שיא הפרק היה תחרות של זריקת חרא של פרות. זו לא טעות־דפוס. בחצר גדולה אחת התאספו המון אמריקאים בני גילים שונים וכל אחד מהם קיבל — תסלחו לי על הביטוי — חתיכת חרא של פרה וזרק אותה למרחק. בסוף נבחר אלוף־העולם בזריקת חרא של פרות.

בני מישפחתי מאוד התאכזבו על כי לא נשבתי בקיסמה של התוכנית הנפלאה.

★ ★ ★

ידידי אבנר כץ מצא פיתרון מקורי מאוד לצמיחה של הדור הצעיר. כל שנה — כך הוא מספר — הוא מגביה בכמה סנטימטרים את השולחן שעליו עומדת הטלוויזיה, כדי ששום דבר לא יפריע לילדים להמשיך לגבוה.

★ ★ ★

לא הבנתי את פשר השימחה הגדולה שאחזה בחברתי כששמעה על המיג הסורי שערק אלינו. חברתי שאינה מרגלת ואינה טיייסת — לפי מיטב ידיעתי — ממש השתוללה משימחה וגם אמרה שאולי בעיקבות המטוס הזה יבואו עוד רבים אחרים.

למה זה איכפת לך כל־כך, שאלתי אותה. את פסיכית? את לא מבינה שבכל מטוס כזה יושב רווק, ואת יודעת כמה אנחנו קצרים ברווקים?"

★ ★ ★

בישולים

מה שהצום הזה עושה לאנשים: רק צמו יום אחד ותיכף, מרוב רעב ומחשבה על אוכל, ראו אור שלושה סיפרי־בישול.

● מאכלי עוף מאת ג'יימס מקנייר בהוצ־את כתר.

אז איך אומר בני הקטן? אלף כל, פורמט לטעמי. אפשר לפתוח אותו ולשים אותו בין בקבוק־השמן לבין הכרוב, כשהוא פתוח על העמוד הדרוש.

בית כל, למרות שנראה כאילו — הינה, גם אני השתמשתי במילה הטיפשית הזאת — כבר המציאו את כל מתכוני העוף בעולם, בכל זאת יש שם כמה מוצלחים מאוד ושונים מאוד מאלה שעקרת־הבית הישראלית מכי־רה.

גימל כל, אופן־הכנה פשוט מאוד, צילו־מים יפים, ולמרות שהמתכונים הומצאו על־ידי אמריקאי, הם הותאמו לארצנו ולתרנגו־ליה.

דלת כל, 26 שקלים נראה לי מאוד יקר. כן, שמעתי על נייר כרומו ועל הפרדת צבע ועל עלויות. ובכל זאת, 26 שקלים לספר קטן ונחמד נראה לי יותר מדי.

● משהו מחוק הוא ספר נוסף בסידרת להיטי המיטבח הקיבוצי שכתבה חברת קיבוץ אילון, גרדה כהן, והוא כולו מתוק — עוגות, עוגיות, טורטים, רפרפות, גלידות. את המת־כונים אספה גרדה מחברותיה הקיבוצניקיות, שאפיית עוגת־שבת בביתן היא, כנראה, מסו־רת עתיקת־יומין. העוגות עשויות ממיצרכים לא־יקרים (הקיבוצים בחובות) וגם זמן־ההכנה הוא סביר לגמרי. הינה דוגמה אחת:

חומיות

(מירה ברשאי לקחה מעלון ברעם, שמצא בעלון יראון, שמצא בעלון סאסא).

מיצרכים: חבילת מרגרינה; שמונה כפות קקאו; כפית קפה נמס; כוס וחצי סוכר; ארבע ביצים; כוס וחצי קמח; שתי כפיות אפיון; קצת מלח; צימוקים; אגוזים.

אופן ההכנה: ממיסים את המרגרינה, מוסיפים קקאו וקפה. מקציפים את הסוכר והביצים לקצף קל. מערבבים את הקצף עם הקקאו והמרגרינה, מוסיפים את הקמח, מעורב באבקת אפייה ומלח. לבסוף מוסיפים צימוקים ואגוזים.

אופים בתבנית ריבועית גדולה, בחום בי־נוני, עד שהעיסה מוצקה, ולא עודי.

מקררים וחותכים לריבועים. אפשר לאחסן ימים אחדים בקופסה סגורה.

● ואחרון אחרון חביב: ללקק אצבעות, ספר בישול לילדים מאת פסקל פרץ־רובין, הוצאת זמורה ביתן. מחיר — 34 שקלים.

כיצד מכינים סלט־ירקות, סלט־חסה, מימרח־גבינה, מימרח־אבוקדו, ביצה קשה, ביצה עין, ביצה מקושקשת, לחם מטוגן, מחית תפוחי־אדמה, מקרוני ברוטב עגבניות וכו' וכו'.

כן, כמה שזה נשמע מוזר, ילדים לא יוד־עים איך מכינים את זה בדיוק, ואני מאוד בעד סיפרי־בישול במיוחד לקטנים עם התיאבון הגדול (לא כולם?).

הספר מאוייר על־ידי יעל בוגן והוא מת־אים ביותר למתנה ליום־הולדת 10, למשל. כן, גם 34 שקל נראה לי יותר מדי.

לפני כ־15 שנה היתה שריפה באחד ממלו־נות שרתון באחת מארצות דרום־אמריקה. בשריפה שפרצה שם קיפח את חייו מנהל־המלון, שהיה בנו של אחד מבעלי הרשת. מאז ועד היום, בכל שנה, בשבוע השני של חודש אוקטובר, נערך שבוע־בטיחות בכל אחד מ־500 מלונות שרתון בעולם. עורכים תערוכות בנושא, שומעים הרצאות והדגמות, מקבלים חומר־קריאה, עושים תרגילים על יבש. מנהל מלון שרתון בתל־אביב, מר ראול יעקובי, או־מר שתוצאות השבוע הזה מורגשות במשך כל השנה. כדאי לחקות אותם — בלי השריפה כמובן.

★ ★ ★

דקה אחת יצאתי מהריכוז לפני ראש־הש־נה, ומייד נאספו בביתי 32 לוחות־שנה מכל מין, סוג דת ולאום. אולי מישהו צריך?

★ ★ ★

„אתה דה־גול לעניים וצ'רצ'יל למשר־תות," אמר יוסי שריד לשר־הביטחון יצחק רבין.

יוסי שריד כנראה התכוון לפגוע ברבין, אבל במי שהוא באמת פגע זה בעוזרת המקסי־מה העובדת בביתי עד לסיום לימודיה. העוז־רת שלי בהחלט שייכת עכשיו לעניים וכדי לא להיות ענייה לגמרי היא עובדת בעוזרת־בית (משרתת בפי הח"כ המלומד).

„אני לא אסלח לעצמי איך הצבעתי עבור ר"ץ והכנסתי לכנסת את הסוציאליסט הגדול הזה," יוסי שריד," היא אמרה. כן, היא יודעת שזה מין מטבע־לשון, אבל הוא לא מוצא חן בעיניה. מי שעולה לגדולה בעזרת קולות הבוחרים, כדאי לו לחשוב פעמיים לפני שהוא מדבר.

האח והאחות לבית רפי שחף (וטרינר ומגדל) מעיפים מבט על תערוכת־הכלבים ואולי גם מתעצבנים קצת כשכוכב התערוכה היה איזה דוברמן ולא מסטינו־נפוליטאני כמותם